

Waar blijft informatica?

Boeiend verhaal over het nieuwe bètavak NLT (W&O, 20 januari). Dat Nederland een niet al te opvallend 'bètalant' is, is al lang bekend. Dat we nu bètaprofielen gaan koesteren en NLT (Natuur, Leven en Technologie) daar als knuffel in kan fungeren, prachtig. Maar waar blijft in dit verhaal het vak informatica, dat als keuzvak in 1999 is geïntroduceerd voor alle profielen? Om het spoedig in te voeren, is door een consortium van universiteiten gedurende een aantal

jaren een versnelde eerstegraadscurcus in het leven groepen, die eerstegraads docenten uit allerlei vakrichtingen zou omscholen tot docent informatica in de bovenbouw van het havo en vwo.

Aan ongeveer 60 procent van de scholen voor voortgezet onderwijs met havo/vwo wordt het vak informatica gegeven. Het wordt echter niet bij NLT betrokken, in zoverre dat docenten informatica alleen NLT mogen doceren als ze tevens fysisch geograaf, bioloog, scheikundige, natuurkundige of wiskundige zijn. De overige informatici mogen dus aan de zijlijn toekijken. Toch zijn in de domeïnschrijvingen van NLT vele onderwerpen opgenomen die een relatie hebben met de aspecten van ict die niet specifiek technologisch of technisch georiënteerd zijn. Zoals in de havo-domeïnen *Zorgen en genezen*, *Opsporen en beschermen*, *Communiceren en navigeren* en *Gemak dient de mens* en in de vwo-domeïnen *Aarde en klimaat*, *Biomedische technologie* en *Bio-informatica*. Daarin zitten ict-aspecten waarmee docenten informatica in

hun opleiding in aanraking zijn gekomen.

Het zou een goede zaak zijn en getuigen van werkelijke coöperatie in het voortgezet onderwijs als vermeende grenzen tussen alfa-, bèta-

en gammaprofielen gerelativeerd worden en er gekeken wordt naar inhoudelijke samenwerkingsmogelijkheden. Een al lang gekoesterde wens van breed georiënteerde docenten, zeker de academisch geschoolden. Moeten we weer een decennium of zo wachten voor het zover is of zouden we nu al knopen kunnen doorhakken?

René Franquinet

docent informatica en secretaris
Vereniging i&i (www.ieni.org)

Lui, langzaam, matig

In het artikel *Lui, langzaam, matig* (W&O, 20 januari) staat te lezen dat de Nederlandse student slechtere resultaten behaalt dan zijn Duitse collega. Gebrekkige voorkennis en een geringe motivatie worden als oorzaken genoemd. Vanuit mijn ervaring als docent aan een faculteit economie wil ik op een ontwikkeling wijzen, die in de discussies over de kwaliteit van het onderwijs nog weinig aandacht gekregen heeft.

Het denken in abstracte modellen is kenmerkend voor de theorievorming in veel wetenschappen. Voor

het bestuderen van bijvoorbeeld natuurkunde of taalkunde is het vermogen tot analytisch en abstract denken onmisbaar. Het verschil tussen vwo/universiteit versus havo/hbo is (was?) de mate van abstractie in de leerstof. Echter, sinds het studiehuis is het analytisch vermogen van aankomende studenten achteruitgegaan. De pleitbezorgers van het 'leren leren' hebben deze vaardigheid kennelijk over het hoofd gezien. De verleiding om stof die tot dieper nadenken aanleiding geeft weg te laten, is te groot geweest. Dit verklaart tevens waarom de grammaticale kennis van scholieren tegenwoordig zo beperkt is. De student van vandaag is niet lui of ongemotiveerd, is mijn ervaring. Het feit dat Duitse studenten in statistiek ondanks minder voorkennis toch beter presteren zou wel eens mede zijn oorzaak in het bovenstaande kunnen hebben.

W. Pijs

Rotterdam